

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia IV. Prosopopœia Timoris diuini, arcentis Cupidinem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

Intonat horrificas ad sua tela faces.
 Septenas ramosa vias vbi compita scindunt,
   Hac & septenas mors iubet ire feras.
 Efferat turba truci circum bacchata tumultu,
   Heu! malè securum cingit vbiique latus.
 Hinc saevi ira lupi, premit inde draconis hiatus,
   Hinc pardi rabies, tigridis inde furor:
 Omnigenumq; v'lulā circū horrida sæcla ferarū,
   Quas parit è Stygio Cypris oborta lacu,
 Cocytusque nigrans pascit liuente veneno,
   Aut picco nutrit torua Mægæra sinu.
 Quidquid & incesto sibi mundus adulterab Orco
   Parturit, exacuit dente vel vngue minas.
 Hic scelus omne, timorq; dolorq; necisq; libido,
   Et furor, & cæco nata furore lues.
 Quin etiam locus infidiis cæcisque periclis
   Opportunus: obit fraus malè fida nemus.
 Ecce, leui spargunt nebulā caua retia myrtum,
   Quæ texit tereti Cypria lena comā.
 Quot tenues animas filo capit aucupe nubes
   Textilis, & cæcis implicat illa dolis!
 Nec satishoc: laqueos pedibus subtexit auaros:
   Rete caput, fallunt vincla dolosa pedes.
 Quis locus effugio est, Cælum si militat Orco,
   Et parat æriis Styx fera bella plagis?

ELEGIA IV.

*Protopopœia Timoris diuini, arcen-
 tis Cupidinem.*

MILLE per ambages quacumq; volubilis error
 Meritat incertum, deuia regna sequor.

A 6

Sed

Sed quisnam strepit hinc, strepit inde susurrus ad
aures?

An nemus Acolidum ludicra bella sonat?
An crepitat saliens altis de rupibus amnis,
Argutōve canit plumea turba choro?
Vox hominē sonat ista, meas quæ ludit ad aures.
Fallimur? humanis vox sonat ista modis;
Alternumq; serit concordi murmure murmur:
Quā licet, arcanos insinuabo pedes.

Quis icit an hīc fors præda meis sit idonea votis,
Et fera, quam miti mulceat ore Deus?

Iamq; ibam penetrare gradum: ter reppulit hostis
Nescio quis; dextrā tela facesque gerit.

Scilicet ille suis me finibus improbus arcet:
Cypridis hīc, dixit, myrtea regna virent:

Hīc & Cyprigenū sua regia frondet Amorum,
Scenaque festiuis plaudit amēna iocis.

Quin etiam hoc luco pulchris stat arena duellis,
Qualia lascivius prælia miscet Amor.

Flammarum est, quodcumque vides, belliisque
supellex,

Vnde suas domitant Cypria castra feras.
His ego de myrtis, simul his ego de cyparissis

Mille lego tædas, spicula mille lego.

Vnde Cupidineis accendo pectora flammis;
Mollia dum molli vulnera figo manu.

Dixit, & intentat armata pericula ferro,
Ac mea fumantes flammat ob ora faces,

Me licet vmbroso ferus arceat hostis asylo,
Intrepido rumpam frondea septa pede.

Quod non currit iter sanctus timor ille, timoris
Nescius, invicto spes cui nixa Deo est?

MAGDALENA PECCATRIX.

Ex aliis alias victor transcurrit in oras.
Non timet vlla sacer fata vel arma timor.
Ni prece vel pretio perrumpat ahenea victor
Pectora, fulmineis subruet illa minis:
Atque adeo hunc viridi depellet ab arce tyrannū;
Qui flammat iaculis myrtea regna suis.

ELEGIA V.

*Timor diuinus MAGDALENAM
mortis admonet.*

MAGDALIS ad myrtum (Veneri gratissi-
ma myrtus)
Sedit, & ab vitro parturit orbe decus.
Assurgit turritus apex, fastumque superbā
Fronte struit, stringit lactea bacca comas.
Oisque atro stibio, sputoque venenat & ostro;
Mentitusque genas fucus adulter obit.
Sæpè genas Dryades, vultus hos sæpè Napææ
Miratae; hic celeres sustinuere choros.
Formosæ Dryades, formosâ fronte Napææ:
Sed pretium formæ Magdala sola tenet.
Hæc inter fusca quis nescio canus in umbrâ
Astitit: an fallor? mortis imago fuit:
Seu potius leti timor; ales arundo sinistrâ
Cui tremit, & dextrâ clepsydra fracta sedet.
Ille manu mulcens humeros comētis, & umbrâs
Ora, leui dixit murmure: Come caput;
Magdala come caput, variisque resinge figuris.
Vnica te mortis pallida larua manet.
Pingue caput violis, variisque repinge lapillis;
Nil faciet cineri picta corolla tuo.

A 7

O quan-